

Naš prvi susret sa inostranim jedriličarima

Kao kompletna ekipa dospeli smo prvi u Örebro. Prostorije gde su trebale biti smeštene takmičarske ekipe su prazne, samo što bi tu i tamo koji vojnik Švedskog vazduhoplovstva (ratnog) izvršavao zadnje pripreme kako bi goste što bolje primili. Prolazeći kroz hodnike mogli smo na vratima čitati nama već odavno poznata imena jedriličarskih asova sveta, koji će u tim prostorijama spavati. U dvorištu se je oko naših kola skupilo nekoliko Švedjana, koji su se zanimali za put koji je prevaljen od Balkana do Skandinavije i za našu jedrilicu „Orao“.

Čuli smo prve vesti: Mac Creedy izvršio je prelet na treningu 300 km. Švajcarci već nekoliko dana treniraju u Švedskoj, dok se je Engleska ekipa zadržala nekoliko dana u Alebergu najvećem jedriličarskom centru Švedske. Borišek i Arbajter su na to sumljivo gledali, jer je od njihovog zadnjeg starta u Jugoslaviji prošlo punih mesec dana.

Drugog dana u prostoriji je nastala žižvost, a u dvorištu su se počela nizati transportna kola i automobili. Došli su Danci, Holandjani, Francuzi, Finci, Norvežani, Švajcarci, dok su 2 Engleza i Mac Creedy doleteli u Örebro sa određenim ciljem sa udaljenosti 100 km. Sreli smo favorite: Perssona, Maurera, Nilssona, Schachenmanna, Lamberta, Mac Creedy-a i niz drugih. Većina su bili stariji ljudi, koji su imali iza s-be dosta iskustva i naročito međunarodnih takmičenja. Oni su se između sebe poznavali, a nas su prvi put videli i o nama su vrlo malo čuli. Među favorite nas nisu ni izdaleka ubrajali. Mi smo pristupali njima a takodje i oni nama, ali ipak se tu osetila jedna mala rezervacija i ako su se prema nama uljudno i lepo ponašali. Bili smo solidno spremljeni tako da u tehničkoj opremi nismo izostajali iz njih.

Došao je i trenazni dan. Počeli smo sa sastavljanjem i spremanjem naših jedrilica za let. Kad smo izvukli „Orla“ i počeli ga sastavljati, oko nas se skupilo mnogo ljudi i sa iznenađenjem i zadovoljstvom promatrali najinteresantiju jedrilicu na svetskom prvenstvu. Svi su se za „Orla“ zanimali i fotografisanju nije bilo kraja. Svojim 5-časovnim trenaznim letom kojeg je izvršio Borišek u termici iznad Örebra, gde se je velikom brzinom premeštao iz jednog stuba u drugi ostavio je fantastičan utisak svim posmatračima sa zemlje, a takodje i onima u vazduhu. Svi su nam čestitali na dobroj jedrilici i od tada za vreme celog takmičenja u Švedskoj su vrlo retko izlazile novine u kojima nije bio Borišek sa „Orlom“ na slici. Od tada je Borišek smatran kao favorit na takmičenju. Jedan dopisnik švajcarske

Aero-Revije poslao je svom uredniku kratku rečenicu: „a od Jugoslovena se očekuje iznenađenje“. Počelo je takmičenje. Borišek na 5, a Arbajter na 24 mestu bio je rezultat prvog takmičarskog dana za Jugoslovensku ekipu. U toku ostalih dana Borišek se plasirao na treće mesto, dok se Arbajter polagano ali sigurno približio 10 mestu. Sad su svi videli da su Jugosloveni ozbiljni konkurenti na svetskom prvenstvu. Borišek je stalno ugrožavao prvo mesto, a i Arbajter se približavao prvoj petorici i prema nama su porasle simpatije. Uvek za vreme odmora mogli su se u našoj prostoriji naći strani jedriličari, koji su sa nama pričali i gledali fotografije naših jedrilica, škola i drugo. Razgovarali smo sa Francuzima koji su nam pričali o njihovom sistemu nastave na dvosedu, o dobrim meteor uslovima u njihovoj zemlji, o njihovom jedrilicama, sa Švajcarcima koji su govorili o lepotama njihovog alpskog jedrenja i pozvali nas da ih posetimo, Dancima, koji su se žalili da nemaju nikakve potpore od strane države i da se sami finansiraju iz svojih vlastitih sredstava. Sa Fincima koji su pričali o svojoj lepoj školi Jamrjevi i mogućnostima 25 časovnog termičkog jedrenja na dalekom severu i sa mnogim drugima. Mnogi su izrazili želju da posete našu zemlju kako bi videli i kod nas mogućnosti jedrenja. Kad god smo se spremali na polaganje svi su nam poželili uspeha i izgledalo nam je kao da svi za nas navijaju. Još veće iznenađenje je za njih bilo kad su preko razglasne stanice čuli za naše uspehe na III vazduhoplovnog sletu. Za sve su bili Jugosloveni zanimljiviji.

Zadnja dva takmičarska dana, naša dva takmičara dala su sve od sebe i pokazali svim takmičarima kakav treba da bude lik takmičara. Imena Borišeka i Arbajtera jedriličarski asovi sveta su prvi put čuli u Örebro, ali su im se ta imena urezala kao lepa uspomena na dva skromna, uporna i hrabra jedriličara, koji su konačno zauzeli 3 i 4 mesto na svetskom prvenstvu. Zadnje večeri na banketu prilikom predavanja nagrada našim takmičarima svi takmičari, i rukovodstvo i pomoćne ekipe sa velikim su aplaudom i ovacijama odali poštovanje našim takmičarima.

Takmičenje u Örebro je Jugoslaviju uvrstilo među vodeće zemlje u svetu na polju vazduhoplovnog jedriličarstva. Tu je postavljen most između nas i stranih jedriličara, koji se neće nikad srušiti i preko kojeg ćemo jedni drugima davati svoja iskustva i na taj način povećavati nivo vazduhoplovnog jedriličarstva u celom svetu.

Mijo PUSIĆ